

DANMARKS IDRÆTS-FORBUND
Olympisk komite

Idrættens adgang til naturen

Klatring

Klatring

I 2005 blev der for første gang lovgivet om adgangen til klatring.

Skov- og Naturstyrelsen fandt nemlig behov for en regel, der muliggør styring af, hvor klatring kan finde sted. Reglen siger, at det ikke er tilladt at klatre med brug af sikringsudstyr eller andre hjælpemidler:

- På strandbredder
- På andre kyststrækninger
- På klitfredede arealer
- I skove
- På udyrkede arealer
- På veje og stier

Reglen knytter sig alene til, om der anvendes hjælpemidler til klatringen og ikke til om "hjælpemidlet" er en sikringsanordning.

Den nye bestemmelse forhindrer ikke, at ejere kan give tilladelse til klatring – naturligvis under forudsætning af, at der ikke er fastsat andre bestemmelser, der forhindrer klatring. (Dette er f.eks. tilfældet for Helligdomsklipperne på Bornholm).

Klippeklatring

I Danmark klippeklatres der kun på Bornholm, hvor Miljøministeriet ejer langt den overvejende del af arealerne. Her vil klatring blive administreret efter følgende overordnede retningslinier:

1.

Klatring i grupper med over 5 deltagere skal søge tilladelse. Styrelsen har udpeget arealer, hvor sådanne større, organiserede grupper har fortrinsret. Listen over arealerne kan ses på styrelsens hjemmeside www.skovognatur.dk/Bornholm

2.

Klatring i grupper under 5 inklusiv instruktør kan som udgangspunkt finde sted uden tilladelse. Sikringerne skal fjernes umiddelbart efter klatringen uanset om der rappelles eller ej. Sådanne små grupper kan også benytte de arealer, der anvises til "større grupper", men de små grupper har "vigepligt", hvis de klatrer på et tidspunkt, hvor grupper med tilladelse klatrer.

Behov for midlertidige begrænsninger i klatringen kan opstå pga. særlige naturhensyn (f.eks. observation af vandrefalkens etablering) og vil i så fald fremgå af hjemmesiden.

Træklatring

Med den nye regel slås det fast, at også træklatring kræver tilladelse fra ejeren. Ejeren kan give en generel tilladelse, der rækker ud over det enkelte arrangement. Skov- og Naturstyrelsen er positivt indstillet på at give sådanne tilladelser på Miljøministeriets arealer.

Klinteklatring

Klatring på klinte, f.eks. Møns klint vil kunne give anledning til slid, skred og nedfald, der desuden vil kunne skade andre besøgende. Styrelsen vil derfor som udgangspunkt ikke give tilladelse til klatring sådanne steder.

Klatring på fortidsminder, f.eks. ruiner er forbudt.

Dette informationsark findes i forskellige udgaver målrettet de enkelte idrætsgrene.

Regler for idrættens adgang til naturen

Danmarks begrænsede areal stiller store krav til os alle om at finde den rette balance mellem erhverv, bosætning, natur og fritidsaktiviteter. Regler om adgang til naturen er stort set unødvendige, hvis der er en god dialog mellem ejere og brugere af et givet areal. Men du skal som bruger kende de vigtigste regler for idrættens adgang:

Det kræver ejerens tilladelse at arrangere organiserede idrætsaktiviteter, herunder orienteringsløb og aktiviteter, der forudsætter afmærkninger. Dette gælder, hvis afmærkningerne foretages med materialer, der ikke naturligt forekommer på stedet eller ikke naturligt forsvinder i løbet af få dage. Organiserede aktiviteter, der afvikles i nattetimerne, lejrslagning og lignende kræver også ejerens tilladelse.”

Først når tilladelsen er givet, må arrangementet annonceres offentligt.

Betaling

Loven skelner mellem offentlige og private ejere. Som offentlige betragtes i betalingsammenhæng staten, kommunerne og folkekirken.

Er ejeren privat, kan tilladelsen betinges af en aftale om betaling.

Er ejeren offentlig, kan tilladelsen kun betinges af betaling, hvis arrangementet medfører særlige omkostninger for ejeren.

Kun hvis der er tale om ridning kan en offentlig ejer ifølge loven gøre tilladelsen betinget af en særlig afgift. Der foreligger dog en aftale om, at Skov- og Naturstyrelsen ikke opkræver afgifter fra foreninger med almenyttige formål.

Du behøver ikke søge tilladelse til uorganiseret færdsel til fods – f.eks. løbetræning.

Du må færdes til fods:

- > på veje og stier i det åbne land
- > i offentlige skove såvel på veje og stier som uden for disse
- > i private skove på veje og stier fra kl. 6.00 til solnedgang
- > på de allerfleste strande og udyrkede arealer (på privatejede, udyrkede arealer dog kun fra kl. 6.00 til solnedgang). Der er ikke adgang til vandløbsbræmmer med mindre, de grænser op til arealer, der er åbne for offentlighedens adgang.

Ved de allerfleste indgange til skove er der opsat skilte, der oplyser om skoven er offentlig eller privat. Som offentlige betragtes i adgangssammenhæng staten, kommunerne, folkekirken og visse stiftelser. Skulle der alligevel opstå tvivl om ejerskabet, er det en god idé at henvende sig til kommunen. Ca. ¾ af de danske skove er privat ejede.

Opstår der en tvist ude i naturen mellem dig og ejeren, skal du altid rette dig efter ejeren – også selvom du mener, du har loven på din side. Du har mulighed for efterfølgende at klage til kommunen.

Reglerne for befolkningens – og dermed også idrættens – adgang til naturen findes i Mark- og vejfredsloven og Naturbeskyttelsesloven (med tilhørende bekendtgørelse), der begge findes i deres helhed på www.retsinfo.dk